

Samrådsspørgsmål AL

”Vil ministeren redegøre for hovedemnerne på dagsordenen for Verdensbankens årsmøde i Istanbul den 6. -7. 2009?”

Jeg er glad for at kunne orientere om forventningerne til Verdensbankens årsmøde 4. – 7. oktober. Mødet bliver i år holdt i Istanbul, da det er tradition at årsmøderne holdes udenfor Washington hvert tredje år.

Den økonomiske krise vil uden tvivl dominere mødet, dels under selve årsmødet dels under mødet i udviklingskomiteen, hvor krisen og Verdensbankens finansielle kapacitet er på dagsordenen. Herudover vil hovedemnerne være Bankens rolle i forhold til klimafinansiering samt reform af Bankens bestyrelse.

I år er det Danmarks tur til at holde årsmødetalen på vegne af de otte nordisk-baltiske lande. Jeg har valgt at fokusere talen alene på klimaforandringerne og deres konsekvens for centrale udviklingsproblemstillinger. Jeg vil påpege, at genopretningen efter den økonomiske krise giver os lejlighed til at sikre en grønnere vækst – også i udviklingslandene. Klimaets konsekvenser for kvinderne i udviklingslandene vil være et andet budskab i talen – dels at de bliver særlig hårdt ramt, men også at de ofte besidder viden og løsninger på, hvordan man tilpasser sig klimaforandringerne. Endelig vil jeg komme med en markant opfordring til Verdensbanken om at øge deres låneportefølje i forhold til vedvarende energi – fra de nuværende 40% til 60% inden for de kommende år.

I margin af årsmødet har Verdensbanken arrangeret en række møder om ligestilling, hvor fokus bl.a. er kvinders rolle i privatsektorudvikling. I forbindelse med disse møder vil jeg overrække to af de danske MDG3 fakler, dels til præsidenten for Den Internationale Landbrugsorganisation (IFAD), dels til den tyrkiske forretningsmand Hüsnu Özyegin som via sin private formue yder en betydelig indsats i forhold til kvinders ligestilling. Jeg har forventning om at deres respektive MDG3 forpligtelser, vil bidrage til at fremme kvinders ligestilling.

Jeg er sammen med Verdensbankens præsident Zoellick og formanden for udviklingskomitéen vært for en drøftelse af Bankens rolle i forhold til klimafinansiering. Sekretariatschefen for FN's klimakonvention, Yvo de Boer, vil komme med sit bud. Jeg ser endvidere frem til at høre Bankens udmeldinger om den fremtidige finansielle arkitektur – ikke mindst set i lyset af møderne i New York i sidste uge. Fra dansk side vil jeg gøre rede for, hvad vi anser for de fem centrale punkter:

1. I-landene må forpligte sig til konkrete reduktionsmål for drivhusgasser
2. U-landene - bortset fra de mindst udviklede - må forpligte sig til reduktionshandlinger, der bringer udledninger ned under et business as usual scenarie
3. Der skal ydes international offentlig støtte til udviklingslandenes reduktionsbestrebelsers såvel som til tilpasning. Støtten tilrettelægges så den er effektiv, så vi får mest reduktion og tilpasning for pengene og så den er fair og retfærdig i forhold landenes forskelligartede behov.

4. Vi må styrke carbon markedet - det internationale system til handel med kvoter - og den private sektors engagement gennem vedtagelse af rammer, der tilskynder til grønne investeringer.
5. Vi må sikre opbygningen af et tillidsfuldt partnerskab mellem de industrialiserede lande og udviklingslandene. Vi skal finde den rette institutionelle ramme for det nye klimaregime og blive enige om klare principper for måling, rapportering og verifikation.

Desuden vil jeg komme ind på spørgsmålet om den finansielle arkitektur for en ny klimaaftale og her gøre rede for vigtigheden af et enkelt system, der er omkostningseffektivt og som er tæt knyttet til det udviklingsparadigme vi kender fra Paris erklæringen og Accra Agenda for Action. Hvorledes den arkitektur mere præcist bør være, er selvsagt præmaturlt at komme med et bud på idag, men jeg kan henvise til forskellige allerede eksisterende modeller fra internationale organisationer, og foreslå, at vi ser på erfaringerne derfra.

På mødet i Udviklingskomiteen er der to vigtige punkter på dagsordenen:

- a. Review af Verdensbankgruppens finansielle kapacitet
- b. Større repræsentation og indflydelse i institutionerne til udviklings- og transitionslande

(Verdensbankgruppens finansielle kapacitet).

I lyset af de vanskeligheder, som den økonomiske krise har stillet udviklingslandene i, har samtlige institutioner under Verdensbankgruppen optrappet deres indsats betydeligt. IBRD har øget sine udlån til mellemlandslande fra 13,5 mia. US\$ i 2008 til et rekordhøjt niveau på 32,9

mia. US\$ i 2009. Også den Internationale Udviklings-sammenslutning - IDA - har øget sin indsats med rekordhøje nye forpligtelser overfor de fattigste lande på 14 mia. US\$ i 2009 - 25 % højere end foregående år. IFC har stillet 12,9 mia. US\$ til rådighed for udvikling i den private sektor i 2009.

På opfordring fra aktionærene har Verdensbankens ledelse fremlagt en analyse af de forventede behov i de kommende år og af bankgruppens muligheder for at imødekomme dem med det nuværende kapitalgrundlag i institutionerne. På den baggrund argumenterer bankens ledelse for, at der er behov for at tilføre ekstra aktiekapital til IBRD og IFC og for at sikre IDA et højt engagement i de fattige lande. Reaktionen har indledningsvis være blandede, og der kommer næppe noget svar på det spørgsmål i Istanbul.

Vi må nu analysere behovet også i lyset af, om krisen fortsat aftager, og hvilke mere langsigtede konsekvenser den har haft for udviklingslandene.

(Større repræsentation og indflydelse i institutionerne til udviklings-og transitionslande)

Et andet emne er, at vækstøkonomiernes fremmarch har ført til krav fra deres side om større indflydelse i toneangivende internationale finansielle institutioner som IMF og Verdensbanken. En reform er undervejs i begge institutioner for at forsøge at imødekomme dette behov. Det, der er på spil, er disse institutioners legitimitet som naturlige fora for løsning af væsentlige globale finansielle og udviklingsmæssige spørgsmål. Uden tilstrækkelig

repræsentation vil vækstøkonomier som Brasilien, Kina og Indien søge andre fora, hvor vi måske ikke er repræsenterede.

En første fase af reformen – som flytter 1,4 procent af stemmerne til udviklingslandene (som herefter vil have ca. 44 % af stemmerne i bestyrelsen) og opretter en ekstra bestyrelsespost til de afrikanske lande - er allerede vedtaget. Den følges nu op af anden fase, som skal flytte yderligere stemmer. Det indgår også, at bankens præsident fremover skal udpeges i en åben proces og på baggrund af meritter og ikke nationalt tilhørsforhold.

Forhandlingerne om fase 2 af reformerne kører nu på højeste gear i Verdensbanken, og en løsning ventes vedtaget ved forårsmøderne i 2010. Om det nås er usikkert. Der er nemlig diskussion om, hvor mange stemmer der skal flyttes og kriterierne herfor. De rige lande er naturligt også optaget af, om de hver især kommer til at "betale" deres rimelige andel ved afgivelsen af indflydelse. Det gælder også Danmark og de øvrige nordiske og baltiske lande i vor valggruppe, hvor vi vil arbejde for at fastholde vores bestyrelsespost ved reformen. Vi har en stærk interesse i, at reformen finder sted, og at institutionerne styrker deres legitimitet og handlekraft. Men vi skal samtidig kæmpe for, at det sker på baggrund af kriterier, der sikrer en rimelig byrdefordeling og et fornuftigt udfald for os.